

תלמודו בידו

דף פז עמוד א

יבמות

א] בת ישראל שנישאה לכהן ומת ויש לה בן ממנו, ואחר כך נישאה ללוי, האם אוכלת בתרומה ומעשר ראשון ?

ב] באופן הנ"ל, מה הדין אם מת בעלה הלוי ?

ג] בת כהן שנישאה לישראל ומת בלא זרע, האם חוזרת לאכול חזה ושוק, ומניין ?

ד] בת כהן שנשאת לישראל ומת והניחה מעוברת, האם חוזרת לתרומת אביה ?

ה] מסר האב את בתו הארוסה לשלוחי הבעל ונתאלמנה, האם אביה מפר נדריה ?

א] בעלה הלוי חי, אוכלת במעשר ולא בתרומה [וחזה ושוק], שהרי זרה היא אצל תרומה.

ב] יש לה בן מן הלוי: תאכל במעשר ראשון מחמת בנה [אף לר' מאיר], אבל לא בתרומה. אין לה בן: חוזרת לאכול בתרומה מחמת בנה הכהן.

שנאמר "ובת כהן כי תהיה אלמנה וזרע אין לה, ושבה אל בית אביה". והיתור "ובת כהן" מלמד שאשה ישראלית שיש לה זרע מכהן, ונשאת לזר ונתאלמנה, חוזרת לאכול תרומה מחמת בנה. וכן חוזרת לאכול בחזה ושוק מחמת בנה הכהן.

ג] אף שחוזרת לאכול בתרומה, אינה חוזרת לאכול בחזה ושוק. והמקור לכך: 1. "בתרומת הקדשים לא תאכל", בחזה ושוק שמרימים מהקרבת לכהנים לא תאכל. 2. "מלחם אביה תאכל": מלחם, ולא כל לחם. מלחם [תרומה], ולא בשר. מלחם הקנוי לאביה, ולא חזה ושוק שאינו קנוי לכהנים אלא משלחן גבוה קזכו. 3. "חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו אתך", ודרשו דוקא בזמן שאתך ולא נישאו.

ד] אינה חוזרת, שנאמר "ושבה אל בית אביה כנעוריה", והיינו שהיא ריקנית כנעוריה. שאין ללמוד מ"וזרע אין לה", כי שמא רק ילוד מעכבה כיון שיש עכשיו שני גופים.

ה] אינו מפר, שנאמר "נדר אלמנה וגרושה יקום עליה" [ולבתו הנשואה אין צריך פסוק].